

Rettevejledning til opgave 1

1. Hvordan og på hvilket grundlag skal værnetingsaftalen bedømmes?

Anders har bopæl i Canada, og Domsforordningen finder derfor som udgangspunkt ikke anvendelse, jf. DF artikel 4. Dette gælder også vurderingen af opfyldelsesværnetinget.

Domsforordningens artikel 25 om værnetingsaftaler med kompetence til en ret i EU finder imidlertid anvendelse i internationale sager uanset parternes bopæl.

Parterne har en mundtlig aftale om leveringen af HoneyHerb. Der er ingen mundtlig aftale, men en e-mail korrespondance om værnetinget. Anders har ikke accepteret Betsys forslag, selvom han "umiddelbart" synes, at det lyder fornuftigt. Der er derfor ikke et tilstrækkeligt grundlag for at anse en værnetingsaftale for indgået.

Canada har ikke tiltrådt værnetingsaftalekonventionen, der derfor ikke har betydning.

DCR, side 272-275, 279-281

2. Er Sø- og Handelsretten – hvis der bortses fra værnetingsaftalen – kompetent?

Anders har bopæl i Canada og dermed ikke hjemting i Danmark, jf. retsplejelovens § 235. De supplerende værneting er heller ikke relevante, idet opfyldelsesstedet er Hamborg.

Godsværnetinget er derimod en relevant mulighed, jf. § 246. Ejendomsretten til cyklerne er omtvistet. Kurators tilbageholdelse af disse er uden betydning for ejerskabet og dermed godsværnetinget. Hvis Anders får medhold i spørgsmålet, har han gods i form af cyklerne. Hvis han ikke får medhold, vil han have en fordring på cyklernes købesum. Denne fordring vil dog være uden værdi, idet der ikke bliver dividende til den i boet. Fordringen kan derfor ikke være grundlag for godsværneting.

(Godsværneting medfører efter ordlyden af § 246, stk. 3, at sagen anlægges på det sted, hvor godset er. Det kan overvejes, om dette tillige omhandler den saglige kompetence på en sådan måde, at der ikke samtidig kan være saglig kompetence ved Sø- og Handelsretten. Det kan ikke forventes, at de studerende ser denne problemstilling).

Sø- og Handelsretten er landsdækkende inden for sit saglige kompetenceområde, jf. § 15. Den saglige kompetence i opgaven skal i givet fald være § 225, stk. 2, nr. 1, om internationale sager. Parterne (virksomhederne) har hjemting i forskellige lande, og der er tale om salg over landegrænser. Anders har ikke nogen dansk filial. Anders har lagt op til, at det canadiske handelskammers standardaftale skal være udgangspunktet, men dette er ikke vedtaget.

Det er uden betydning, at leveringen sker med skib, idet leveringsstedet er Hamborg, og dermed er transportformen hertil uden betydning.

Diskussionen og ikke resultatet er afgørende.

DCR, side 189-191, 259-260, 265-270

3. Bør Anders få medhold i en påstand om nyt syn og skøn ved en anden skønsmand?

Nyt syn og skøn ved en anden skønsmand er reguleret i § 209, 2. punktum. Der er ikke rejst indsigelser mod Dan Drones faglige egenskaber. Derimod kan der være indsigelser mod fremgangsmåden med manglende hensyntagen til Anders, drøftelser med Betsy og konklusionen om, hvor skaden er opstået.

Der skal således ikke udmeldes en anden skønsmand begrundet i andre faglige forudsætninger eller forskellige opfattelser af begrundelsen for den påståede mangel. Dette er kerneområderne for nyt syn og skøn ved en anden skønsmand.

Hvis der alene udmeldes nyt syn og skøn ved en ny skønsmand, vil der komme til at foreligge to skønsrapporter om samme emne og med samme tilgang, hvilket normalt søges undgået

DCR, side 580-588.

4. Bør Anders få medhold i en påstand om afsættelse af Dan Drone?

En afsættelse af skønsmanden er en alvorlig sanktion og betyder, at skønsrapporten skal udgå af sagen. Dette kan ske, hvis der er alvorlige fejl og mangler ved fremgangsmåden eller rapportens indhold.

Skønsmanden forestår skønsforretningen og indkalder parterne, jf. § 203, stk. 1. Der er ikke fastsat nærmere regler om tidsfrister for indkaldelsen eller mødet.

Da retten har fastsat en frist for skønserklæringens aflevering på 1 måned, skal skønsforretningen holdes rimeligt hurtigt, og det fastsatte varsel må derfor anses som rimeligt. Anders må ved rettens fastsættelse af fristen for skønserklæringen have forudset, at skønsforretningen ville blive afholdt hurtigt. Det kan derfor ikke anses for en fejl ved fremgangsmåden.

Der er ikke fastsat regler for medvirken online ved skønsforretninger. Derimod findes regler om deltagelse i retsmøder ved anvendelse af telekommunikation, jf. § 353, stk. 6 (forberedende møde) og § 365, stk. 5 (hovedforhandling). Når tilladelse i disse tilfælde kan gives, bør det overvejes tillige at tillade deltagelse ved skønsforretningen på samme måde. Dette gælder særligt, når der foreligger særlige omstændigheder, der umuliggør deltagelse. Udgangspunktet må derfor antageligvis være, at Anders burde have fået lov til at deltage virtuelt. Det kan ikke forventes, at de studerende diskuterer dette.

Betsys forklaring under skønsforretningen lægges uprøvet og uden mulighed for kontradiktion til grund for skønsrapporten. Dette gælder også vedrørende opbevaringen i Hamborg. Skønsmanden burde have givet Anders mulighed for at kommentere særligt spørgsmålet om opbevaringen i Hamborg. Dette må anses for en alvorlig fejl.

Det kan i det hele taget diskuteres, om skønsmanden overtræder sine beføjelser ved at konkludere som sket om, hvor temperatursvingningerne er foregået. Skønsmanden burde alene have udtalt sig om årsagen til den ændrede konsistens. Det vil herefter være op til retten efter den øvrige bevisførelse at vurdere, hvor påvirkningerne må anses for sket. Dette må ligeledes anses som en alvorlig fejl.

Der har derfor været alvorlige mangler ved Dan Drones arbejde som skønsmand, og Anders bør derfor få medhold i en påstand om afsættelse.

DCR, side 580-588.

Rettevejledning til opgave 2

1. Var byrettens kendelse af 30. juni 2020 korrekt?

Det første delspørgsmål i spørgsmål 1 vedrører landsrettens kompetence som 1. instans. Det følger af Rpl § 224, at byretten i udgangspunktet behandler sager i første instans. Er sagen af principiel karakter, og har den generel betydning for retsanvendelse og retsudviklingen eller væsentligst samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt, kan byretten dog henvise sagen til landsretten.

Den studerende skal derfor diskutere dels, om sagen har principiel karakter, dels om den har generel betydning mv. Selvom sagen vedrører databeskyttelsesloven, fremgår det af sagen, at de er enige om, at dennes bestemmelser ikke er overholdt. Sagens egentlige spørgsmål vedrører derfor, hvorvidt Mona Madsen efter en konkret vurdering opfylder betingelserne for at få tilkendt tortgodtgørelse. Det taler i retning af, at der ikke er tale om et principielt retligt spørgsmål, men derimod en konkret bevismæssig vurdering. Den anden betingelse er, at det skal have generel samfundsmæssig rækkevidde. Det kan diskuteres, om det er tilstrækkeligt, at det kan have betydning for 15.000 kunder, jf. U2013.1191Ø, der ikke anså det for tilstrækkeligt, at der var 900 potentielle klager. Det bør i øvrigt bemærkes, at det ikke gør nogen forskel, at parterne er enige om, at sagen bør henvises.

Da parterne er enige i, at sagen ikke bør behandles efter reglerne i Rpl kap 39, er det korrekt, at byretten træffer afgørelse herom, jf. § 400, stk. 2.

(DCR s. 172-174 179-183 og 436).

2. Var byrettens afgørelse af 9. juli 2020 korrekt?

Olga Olsen ønsker at indtræde som part i en sag, der verserer for 1. instans. Der er derfor tale om hovedintervention, jf. Rpl § 251, hvorfor samtlige betingelser heri skal være opfyldt.

Der er værneting for Olga Olsens krav her i landet, da de to danske selskaber har hovedkontor her i landet, jf. Rpl § 235, jf. Rpl § 238, stk. 1. Sagen kan også behandles efter samme processuelle regler.

Olga Olsen nedlægger ikke selvstændig påstand om den samme genstand. Hendes betalingskrav er et selvstændigt krav, men vedrører ikke genstanden i den oprindelige sag. Spørgsmålet bliver derfor, om der er tilstrækkelig sammenhæng mellem sagerne. Da begge godtgørelseskrav hidrører fra overdragelsen, må der være tilstrækkelig sammenhæng mellem kravene, jf. Rpl § 251, stk. 1, nr. 3.

Det bør dog overvejes, om den samlede behandling medfører unødvendig ulempe for parterne, jf. Rpl § 251, stk. 1, nr. 3, sidste led. Anmodningen fremsættes ikke sent i processen, så dette taler ikke i retning heraf.

Særligt i lyset af Livlige Labaner og Kønne Ungers anmodning om udsættelse bør det dog overvejes, om det procesøkonomisk er mere hensigtsmæssigt at udsætte sagen. Udsættelse kræver, at dette er påkrævet, jf. Rpl § 345. Af forarbejderne fremgår det, at det kan være påkrævet, fordi en relevant retlig afgørelse bør afventes. Den studerende bør diskutere, om den oprindelige sag vil kunne få betydning for den anden sag i en sådan grad, at den bør afventes. I denne overvejelse bør det indgå, at der netop ikke er tale om fortolkning af databeskyttelseslovens bestemmelser, idet der primært er tale om en konkret vurdering af, om parterne har adgang til en tortgodtgørelse. Samtidig taler håndhævelsen af EU-retten for ikke at udsætte sagen jf. U2015.2784. Diskussionen, og ikke resultatet, er afgørende.

(DCR, s. 310-311 og s. 370-371)

3. Var byrettens afgørelse af 21. august korrekt?

Byretten nægter at lade professor Prihm indkalde som vidne. Professor Prihm er ekspert inden for databeskyttelsesloven og dataforordningen, og det må derfor betragtes som en anmodning om at indkalde et sagkyndigt vidne, hvilket ikke er reguleret af retsplejelovens almindelige vidneregler. Professor Prihm er indkaldt til at udtale sig om generelle forhold om fortolkningen af databeskyttelsesforordningen, og vidneafhøringen vil derfor ikke være udelukket som følge af omgåelseshensyn i relation til Rpl § 341 a. Det kan i øvrigt bemærkes, at der ikke er tale om et bevis, da forklaringen vedrører dansk ret, herunder EU-ret, og ikke udenlandsk ret.

Retten kan dog afskære bevisførelsen, hvis denne er overflødig, jf. Rpl § 341. Det taler for en nægtelse, at Professor Prihm alene kan bidrage med almindelig fortolkning, som kan findes i litteratur mv. Imod taler, at Niels Nielsen formentlig vil kunne tillade indhentelsen af en skriftlig erklæring, jf. Rpl § 341 a, stk. 2. Sidstnævnte er formentlig afgørende, hvorfor byretten ikke bør afskære bevisførelsen.

(DCR, s. 594)

4. Kan EMD behandle klagen?

Det følger af EMRK art. 35, stk. 1, at klageren skal have udtømt de nationale retsmidler. Det er derfor afgørende at overveje, om den afgørelse, som byretten har truffet den 21. august 2020 kan appelleres i det danske retssystem. Der er tale om en kendelse, der er afsagt af byretten. I udgangspunktet kan byrettens kendelser og beslutninger kæres, jf. Rpl § 389, men kendelser og beslutninger afsagt under hovedforhandlingen eller forberedelsen heraf, kan ikke kæres uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, jf. Rpl § 389 a. EMRK art. 35, stk. 1, kræver imidlertid også, at Procesbevillingsnævnet er ansøgt om tilladelse. EMD vil derfor ikke behandle klagen.

(DCR, s. 76-77 og 507-509)